

DOSKONALUSIEŃKI (1) *ai*

N sg m dosk(o)n(a)lusi(e)ńki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. i intens. od „doskonały” ‘mający wszelkie zalety, znakomity’: Consummatissimus –
Doskonaliufienki *Calep* 250b.

BC